

บรรณาธิการแถลง

ในบรรดาเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ทางวิชาการที่ท่านอ่านจาก “สัตว์แพทยสาร” โดยนักวิชาการได้ส่งมาเพื่อลงพิมพ์เผยแพร่ นั้น มิใช่ว่ารับมาแล้วก็พิจารณาตกลงพิมพ์ให้ได้เลย หากมีได้ เรื่องที่จะได้รับการพิจารณาตกลงพิมพ์ให้ นั้นจะต้องได้รับการพิจารณาและตรวจแก้ไข โดยเริ่มตั้งแต่ข้อเรื่องที่จะส่งมา ชื่อผู้เขียนและสถานที่ทำงานของผู้เขียน เรื่อยลงไปตามลำดับ คือ เริ่มตั้งแต่ ก → ฮ ซึ่งต้องใช้เวลาทำความเข้าใจในแต่ละเรื่องว่า ครบถ้วนสมบูรณ์พอไหม ? ซึ่งก็ไม่วายที่จะมีข้อบกพร่องหลุดรอดออกไปหลังการตีพิมพ์แล้วเป็นครั้งคราว มากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับผู้ทำการศึกษาทดลองหรือวิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แค่ไหน ? ใช้วิธีการตรวจสอบหรือทดสอบที่เหมาะสมเพียงไร ? วิธีการนั้นๆ มีข้อจำกัดการใช้แค่ไหน ? ผู้ที่มีความรู้สึกซึ่งในสาขานั้นๆ และมีประสบการณ์ จึงจะทราบจุดบกพร่องของงานชิ้นนั้นๆ ซึ่งเป็นงานที่ค่อนข้างจะยากลำบากของบรรณาธิการอยู่

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จะส่งเรื่องไปลงเผยแพร่ในวารสารวิชาการฉบับใด ? ก่อนอื่นน่าจะ “ได้ใคร่ครวญก่อนว่า วารสารนั้นๆ เป็นเรื่องเฉพาะทางใดทางหนึ่งหรือเปล่า ? สำหรับ “สัตว์แพทยสาร” นั้นเป็นวารสารวิชาการเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปทางสัตวแพทย์ สัตวบาลและสัตวแพทย-สาธารณสุข จึงครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวางมาก ซึ่งแต่ละเรื่องที่จะส่งมาให้พิจารณาตกลงเผยแพร่ หากถูกต้องครบกระบวนการพอสมควรแล้ว มักไม่ค่อยพลาด แต่ที่แปลกใจยิ่งสำหรับผมที่รับผิดชอบในการทำหน้าที่เล่มนี้คือ ผมไม่ทราบว่าจะมีผู้เขียนสักกี่คนที่ก่อนลงมือเขียนได้ศึกษาข้อแนะนำ “สำหรับผู้เขียน” จากหนังสือเล่มนี้ ซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ให้เป็นมาตรฐานโดย อดีตบรรณาธิการ รศ. น.สพ. ดร. บุญเยี่ยม เกียรติวุฒิ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น) ผมซึ่งรับผิดชอบต่อมาได้ปรับปรุงให้มันเป็นระเบียบและสวยงามขึ้นเท่านั้น เขาหรือเธอควรจะเปิดพลิกดูในเล่มต่างๆ ว่า วางรูปเรื่องเป็นอย่างไร ? แต่ทุกวันนี้ที่ได้รับเรื่องเพื่อพิจารณาตกลงเผยแพร่ เกือบทุกรายจะส่งมาในลักษณะ “ตามใจฉัน” เรื่องความผิดพลาดในการเตรียมเรื่องเพื่อการตีพิมพ์ ตลอดจนตารางและภาพ หากที่เรียบร้อยนั้นมีน้อยที่สุด ถึงนั้นเวลาได้รับเรื่องลักษณะนี้ทุกครั้ง จะนึกถึงเจ้าของเรื่องแล้วก็ปลงอนิจจังว่า เมื่อไรหนอเขาหรือเธอ จินรัจกัถึมตาคุชาวโลกแล้วพัฒนาตนเองให้เหมือนผู้เจริญทั้งหลายเสียที

อนึ่ง เรื่องที่เจ้าของเรื่องส่งมายังบรรณาธิการเพื่อพิจารณาตกลงเผยแพร่ นั้น เมื่อทางกองบรรณาธิการได้ตรวจพิจารณาและส่งกลับไป เพื่อให้เจ้าของเรื่องแก้ไขใหม่ให้ดีกว่าเดิม นั้น ได้ไปปฏิบัติตามข้อเสนอแนะนั้น ถ้าหากการเสนอแนะส่วนนั้นสามารถแก้ไขให้ดีกว่าเดิมได้ เพราะทางกองบรรณาธิการได้ทุ่มเทเวลาในการพิจารณาเรื่องของท่านมากที่สุด หากส่งคืนเพื่อให้ท่านแก้ไขแล้วไม่ได้รับการสนองตอบและส่งที่ใหม่แก้ไขใหม่กลับคืนมา นับว่าเป็นการสูญเปล่าทั้งเวลา แรงงานและสมอง ท่านละเป็นคนหนึ่งดังกล่าวหรือเปล่า ?

ประโยชน์ คันฉิมเจริญยศ